

- при условията на евентуалност, да постанови междинно решение, като задължи ответника да възстанови понесените загуби, и разпреди на страните да представят на Общия съд в разумен срок, считано от постановяването на това решение, остойността на размер на обезщетението, за който страните са се споразумели, или, ако споразумение не е постигнато, да разпреди на страните да представят на Общия съд в същия срок своите становища, подкрепени с подробни изчисления;
- да разпреди на ответника да заплати компенсаторна лихва на ищеца съобразно лихвения процент за забава, считано от датата на понасяне на загубите (а именно от датата на влизане в сила на неправомерната класификация или от датата на настъпване на вредата);
- да разпреди на ответника да заплати лихви за забава в размер на 8 % или в друг определен от Общия съд подходящ размер, които да бъдат начислени върху дължимата сума, считано от датата на постановяване на съдебното решение на Общия съд до действителното издължаване; и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага едно основание като твърди, че ответникът му е нанесъл вреда с приемането и влизането в сила на Регламент (ЕС) № 944/2013 на Комисията ⁽¹⁾, тъй като е класифицирал веществото „смола, каменовъглен катран, високотемпературен“ като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410). На 22 ноември 2017 г. Съдът отхвърлил жалбата на Европейската комисия срещу решението на Общия съд, с което Регламент № 944/2013 е отменен в частта, в която веществото „смола, каменовъглен катран, високотемпературен“ е класифицирано като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410), поради допуснатата явна грешка в преценката. Ищецът направил разноски, за да обжалва неправомерната класификация. Ответникът носел отговорност за тези разноски на основание членове 268 и 340 ДФЕС, тъй като поведението му е неправомерно и представлява достатъчно съществено нарушение на правото, причинената вреда е действителна и сигурна, и е налице пряка причинно-следствена връзка между поведението и нанесената вреда.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 944/2013 на Комисията от 2 октомври 2013 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 261, 2013 г., стр. 5).

Жалба, подадена на 29 октомври 2018 г. — ZQ/Комисия

(Дело T-647/18)

(2019/C 16/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ZQ (представител: С. Cortese, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваните решения, по-конкретно
 - a) да отмени решението на ОН от 15 декември 2017 г., заведено в ARES на 18 декември 2017 г., под номер HR.E.2/AS/Ares (2017), с предмет „Request for assistance D/374/17“ (искане за оказване на помощ) с което е отхвърлено искането за оказване на помощ;

- б) да отмени, ако е необходимо, решението на ОН, с което отхвърля подадената от жалбоподателя и заведена с номер R/187/18, HR.E.2/Ares (2018), жалба по административен ред от 19 юли 2018 г.;
- в) да осъди Комисията да поправи претърпените от жалбоподателя вреди в резултат на многобройните неправомерни действия, отразени в обжалваното решение или с които то е пряко свързано, оценени на 1 000 000 EUR;

освен това

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят по настоящото дело оспорва отказа на Комисията да уважи искането му за оказване на помощ във връзка с проявите на тормоз, от които пострадал поради сексуалната си ориентация.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от явна грешка в преценката.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че общо погледнато явната грешка в преценката ясно личи в предварително изграденото убеждение поради липсата на безпристрастност, която се проявява в самото решение, в което на твърденията на жалбоподателя не се дава вяра, тъй като се отнасяли за много дълъг период от време, през който жалбоподателят не направил никакво официално оплакване.
- Липсата на безпристрастност била единственото обяснение за факта, че ОН изключил от обжалваното решение множество факти, предмет на оплаквания, за които не е направена никаква преценка.
- Твърденията на жалбоподателя относно проявите на тормоз, на който той твърди, че е бил подложен, на бърза ръка били определени като нормални прояви на лошата организация или нормални конфликти в работната среда.

2. Второто основание е изведено от нарушение на правото.

Във връзка с това жалбоподателят твърди, че:

- а) се използва неправилно определение за тормоз, включващо намерение да се причини вреда (*animus nocendi*) от страна на дееца;
- б) се прилага стандарт за доказване, който не съответства на изисквания според приложимото право (принцип на доказване), а доказване на съществуването на фактите и тяхната недвусмислена правна квалификация, изключващо всяко разумно съмнение;
- в) се прилага явно неправилен стандарт за доказване, при оценяването на достоверността на оплакванията с оглед на изминалото време;
- г) е нарушено задължението за служебно провеждане на разследване при наличието на правдоподобни твърдения.

3. Третото основание е изведено от липсата на мотиви или недостатъчни мотиви.

- Във връзка с това се твърди, че в обжалваното решение, дори при желание като допълнение да се вземат предвид мотивите на решението, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, до голяма степен липсват мотиви.

Във връзка с искането за поправяне на вредите, жалбоподателят твърди, че в случая всички условия, които се изискват от съдебната практика по същество са налице.